

Informe sol·licitat per l'Ajuntament de X relatiu a l'aplicació del Decret Llei 20/2012 pel que fa als dies addicionals de vacances

Antecedents

La regidora d'Hisenda, Serveis Socials i Policia Local de l'Ajuntament de X, mitjançant un escrit de data _____ que va tenir entrada a la Conselleria d'Administracions Públiques del Govern de les Illes Balears el _____ (RGE _____), sol·licita l'assessorament jurídic de la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis sobre la legalitat de compensar amb dies lliures la reducció o l'eliminació de les vacances en època d'estiu i en caps de setmana nocturns, ja sigui per aplicació de la normativa vigent o per noves negociacions entre l'Ajuntament i els sindicats.

Consideracions jurídiques

1. El Reial decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, estableix a l'article 8.2 pel qual es modifica l'article 50 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, referit a les vacances dels funcionaris públics, que tendran dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguin proporcionalment si el temps de servei durant l'any hagués estat menor.
2. L'apartat 3 del mateix article declara la suspensió dels acords, pactes i convenis per al personal funcionari i laboral que no s'ajustin a allò que preveu l'article esmentat, en particular pel que fa referència al permís per assumptes particulars, vacances i dies addicionals als de lliure disposició o de naturalesa similar.
3. L'article 10 del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques, i s'estableixen mesures addicionals per garantir l'estabilitat pressupostària i fomentar la competitivitat, en la redacció que li dona el Decret Llei 10/2012, de 31 d'agost, estableix que els empleats públics inclosos en el seu àmbit d'aplicació tendran dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils per cada any complet de

servei actiu o bé dels dies que corresponguin en proporció al temps de servei prestat en el cas de què aquest sigui inferior a un any.

4. L'article 5 del Decret 135/2005, de 28 de desembre, que regula la concessió de vacances del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, estableix que les vacances anuals s'han de gaudir preferentment durant els mesos de juny, juliol, agost i setembre.

L'article 6 del mateix Decret preveu que quan per necessitats del servei resulti obligat que es gaudeixin les vacances fora del període ordinari establert, la durada d'aquestes serà de quaranta dies naturals o de trenta dies hàbils. Si, per la mateixa raó, és necessari dividir les vacances dins del període ordinari, la durada d'aquestes serà de trenta-quatre dies naturals o vint-i-cinc dies hàbils.

L'article 11 regula un període addicional de vacances com a compensació per supòsits de reincorporació del personal a la feina per necessitats del servei que interrompi les vacances.

5. Considerant la normativa vigent en la matèria i els dubtes que se plantejaven respecte de la vigència del Decret 135/1995 amb relació als dies addicionals de vacances, es va elevar una consulta en aquest sentit al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. La resposta del Ministeri és la següent:

“Con relación a su consulta sobre el sistema de vacaciones, le traslado el criterio, meramente informativo, de esta Subdirección General.

En el referido escrito se consigna que en aplicación del RDL. 20/2012, de 13 de julio, se dictó el DL. 10/2012, que modificaba el DL. 5/2012, cuyo desarrollo sobre vacaciones se contiene en el D 135/2005. Del examen de la anterior normativa, se constata que el citado DL. 10/2012, en su artículo 10, que suspende los días adicionales de vacaciones, permite el disfrute de los 22 días hábiles de forma no consecutiva y remite a un desarrollo reglamentario la fijación de un periodo ordinario de vacaciones.

En consecuencia, y a criterio de esta Subdirección General, no cabe considerar como norma de desarrollo el D 135/2005, de 28 de diciembre, anterior y opuesto en muchas de sus previsiones a la norma autonómica de superior de rango jerárquico posterior, que por otro lado, prevé un desarrollo aún no producido.

El artículo 8 del también citado RDL 20/2012, modifica el régimen de vacaciones fijando los 22 días hábiles como una limitación, tal y como se recoge en su exposición de motivos, al recoger que “con la misma finalidad de racionalizar el gasto de personal, se limita el número de días.....y se adaptan medidas con la misma finalidad en relación con el personal laboral, así como respecto de las vacaciones”.

Al constituir un límite máximo, se ha de entender que no caben días adicionales al mismo, ni por antigüedad ni por otros conceptos, ya que la modificación ha venido a derogar el carácter de ampliable del mínimo de 22 días hábiles de vacaciones, que recogía inicialmente el EBEP.

Lo anterior. parece confirmarse por el referido artículo 10 autonómico, que se intitula “suspensión de los días adicionales de vacaciones”, y que viene a reconocer el carácter prioritario de la prestación del servicio público en casos de necesidad acreditada, cuando limita el alcance general del disfrute de las vacaciones por días no consecutivos a las necesidades del servicio, lo que resulta extrapolable a aquellos casos singulares y excepcionales en una adecuada organización, en los que exista necesidad de modificar o interrumpir las vacaciones inicialmente concedidas, que en este caso ya no podrían compensarse con días adicionales; sin perjuicio de la indemnización de los daños y perjuicios económicos evaluables que pudiera haber sufrido el interesado con ocasión de viajes, estancias u otros conceptos que la interrupción o modificación de unas vacaciones ya concedidas pudiese irrogar.

Lo que, en opinión de esta Subdirección General, contradice abiertamente la previsión básica e incluso la autonómica, es la del D. 135/2005 relativa a que el disfrute de vacaciones, en período distinto del ordinario -aún no establecido reglamentariamente- pueda suponer días añadidos que incrementen las mismas hasta 40 días naturales o 30 hábiles, o que su interrupción de lugar a una compensación de días adicionales por el montante de los días de la interrupción incrementados en un 1/3 de días más, regulación que se ha de entender que podría incurrir en inconstitucionalidad sobrevenida en su caso de aplicarse, al conculcar disposiciones básicas que, en conjunción con la propia adecuación autonómica, han de entender como derogatoria de repetido D. 135/2005.”

Conclusions

1. De conformitat amb la normativa esmentada cal considerar que no s'ajusta a dret la compensació amb dies lliures de la reducció o l'eliminació de les vacances per necessitats del servei.

Aquest és el parer de la funcionària que subscriu aquest informe, sense perjudici de qualsevol altra opinió millor fonamentada en dret.

Marratxí, 7 de març de 2013